

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **M. O.** pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený M. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 11. januára 2006, sp. zn. 2 To 124/06, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného M. O. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 11. augusta 2006, sp. zn. 2 T 53/06, bol obvinený M. O. (v niektorých skutkoch spoločne s ml. J. D.) uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, z pokračujúceho trestného činu podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sčasti spáchaného samostatne, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, z pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1

Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, z trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 249c ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a z trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného od 1. januára 2006, (ďalej, tam kde v texte bude uvedené Tr. zák., Trestný zákon alebo Tr. por. alebo Trestný poriadok bude sa mať na mysli Trestný zákon a Trestný poriadok účinný do 1. januára 2006, pokiaľ výslovne nebude uvedené inak), na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený M. O. a odsúdený ml. J. D. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 6. októbra 2005 v čase okolo polnoci sa vlámali do predajného stánku pri Z., na U. tak, že obvinený M. O. rukami vyhol tyč na mreži a vytrhol oká z dreveného rámu, následne odsúdený ml. J. D. odtrhol kryciu dosku o rozmere 0,15 x 1 m, spoločne zdvihli mrežu a rám okna spoza ktorého vytiahli rôzne časopisy, po čom išli pre V. O., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a spolu sa vrátili k novinovému stánku, pričom zatiaľ, čo obvinený M. O. dával pozor, V. O., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a odsúdený ml. J. D. odstránili gumu zo skla, mrežu odtiahli a vybrali sklo, a potom čo V. O., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie vošiel do vnútra stánku, sa spustilo poplašné zariadenie, v dôsledku čoho z miesta činu ušli, pričom zo stánku odcudzili 8 ks rôznych časopisov, čím poškodenej spoločnosti B. D., spôsobili škodu vo výške 502 Sk a poškodením zariadenia škodu vo výške 2 092 Sk,

2/ obvinený M. O. a odsúdený ml. J. D. v presne nezistený deň koncom mesiaca október 2005 v čase asi o 24.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa vlámali do pohostinstva F. na U. tak, že zatiaľ čo odsúdený ml. J. D. dával pozor, obvinený M. O. vyskočil na parapetu okna vo výške 1,5 m, následne cez vetrák nad oknom prestrčil ruku a po otvorení kovania okna toto následne vytlačil a vošiel dnu, odkiaľ odcudzil najmenej 10 ks keksov zn. Vlínky, 8 ks balíčkov žuvačiek zn. Orbit a 1 ks 0,7 litrovú fľašu vína Veltlín, čím svojim konaním spôsobili J. F. škodu vo výške najmenej 217 Sk,

3/ dňa 14. novembra 2005 asi o 24.00 hod. odsúdený ml. J. D. a obvinený M. O., po predchádzajúcej dohode sa vlámali do pohostinstva F. na Ulici Ferka Urbánka v P. tak, že zatiaľ čo odsúdený ml. J. D. dával pozor, obvinený M. O. vyskočil na parapetu okna vo výške 1,5 m, prestrčil ruku cez vetrák nad oknom, aby ho otvoril, čo sa mu nepodarilo, následne rukou rozbil sklenenú výplň okna a vošiel dnu, odkiaľ odcudzil 4 ks jednolitrových fliaš Karpatského horkého, 1 ks 0,7 litrovej fľaše Fernetu, 1 ks jednolitrovej fľaše Becherovky, 8 ks balíčkov žuvačiek zn. Orbit a 8 ks čokolád zn. Barila, čím svojím konaním spôsobili poškodenému J. F. odcudzením vecí škodu najmenej vo výške 1 679 Sk a poškodením vecí škodu vo výške 101 Sk,

4/ obvinený M. O. v období od 5. decembra 2005 do 15. decembra 2005 v mieste bydliska M. Š., na ulici O., postupne od neho pod rôznymi zámienkami vylákal 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 6230i, 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 3510i, 1 ks mobilný telefón zn. Siemens S 55, 1 ks 18 karátovej zlatej retiazky o dĺžke 55 cm a hrúbke 2 mm s 1 ks 18 karátovým príveskom v tvare krížika, 1 ks digitálny fotoaparát zn. Sony Cyber - Schot DSC - P93A a finančnú hotovosť vo výške 7 000 Sk, pričom uvedené veci predal a takto získané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu, čím svojím konaním spôsobil poškodenému MVDr. J. Š. škodu vo výške 25 600 Sk,

5/ obvinený M. O. vo večerných hodinách, v presne nezistenom dni v mesiaci december 2005, v priestoroch bytu číslo 14, na sídlisku C. po tom čo ho R. V. vpustil dovnútra a po tom, čo uvidel jeho platobné karty, tomuto uviedol, že tieto majú nesprávne PIN kódy a z uvedeného dôvodu ho požiadal, aby mu ich vydal, s čím poškodený V. nesúhlasil, avšak následne mu obvinený M. O. proti jeho vôli zobral 1 ks medzinárodnej platobnej karty M. vydanéj V. a 1 ks platobnej karty V. vydanéj spol. T. a tieto neskôr v úmysle vybrať finančnú hotovosť použil v bankomatoch v meste P., avšak po opakovanom zadaní nesprávnych PIN kódov boli tieto v bankomatoch zadržané,

6/ odsúdený ml. J. D. a obvinený M. O. vo večerných hodinách v presne nezistený deň v mesiaci december 2005, medzi vianočnými sviatkami, v priestoroch bytu číslo 14, na sídlisku C. po tom, čo ich majiteľ bytu R. V. vpustil dnu, tomuto uviedli, že má voči nim dlh vo výške 1 000 Sk a žiadali od neho niečo cenné do záruky, pričom po tom, ako im poškodený V. uviedol, že nič cenné nemá, mu obvinený M. O. povedal, aby bol ticho, lebo mu dá po papuli, z čoho poškodený dostal strach a následne mu z priestorov izby zobrali HI-FI vežu nezistenej značky, čím poškodenému R. V. spôsobili škodu vo výške 800 Sk,

7/ odsúdený ml. J. D. a obvinený M. O. vo večerných hodinách v presne nezistený deň v mesiaci december 2005, medzi vianočnými sviatkami, v priestoroch bytu číslo 14, na sídlisku C. po tom, čo ich majiteľ bytu R. V. vpustil dnu, tomuto uviedli, že jeho televízor zn. Funai vymenia za väčší televízor zn. Tesla a 1 000 Sk, s čím poškodený V. nesúhlasil, na čo obvinený M. O. uviedol, že sa s ním o tom nebude baviť a televízor aj s ovládačom mu spolu s odsúdeným ml. J. D. zobrali a odniesli do miesta bydliska odsúdeného ml. J. D., kde ho odpredali P. M. za 1 000 Sk, čím svojím konaním spôsobili poškodenému R. V. škodu vo výške 1 500 Sk,

8/ odsúdený ml. J. D. a obvinený M. O. vo večerných hodinách v presne nezistený deň v mesiaci december 2005, medzi vianočnými sviatkami, v priestoroch bytu číslo 14, na sídlisku C. po tom, čo ich majiteľ bytu R. V. vpustil dnu a poprel, že si v ten deň vybral väčšiu finančnú hotovosť, mu spoločne prezreli skrine v byte, pričom v jednej z nich obvinený M. O. našiel finančnú hotovosť vo výške 900 Sk a túto zobrali, čím svojim konaním spôsobili poškodenému R. V. škodu vo výške 900 Sk,

9/ obvinený M. O. v presne nezistený deň v mesiaci december 2005, pred vianočnými sviatkami, v priestoroch bytu číslo 14, na sídlisku C. po tom, čo ho majiteľ bytu R. V. vpustil dovnútra, využil jeho nepozornosť a zo skrine mu odcudzil čiernu koženú peňaženku s obsahom 2 000 Sk, čím svojim konaním spôsobil poškodenému R. V. škodu vo výške 2 000 Sk,

10/ obvinený M. O. v presne nezistenom dni v mesiaci december 2005, pred bytom číslo 14, na sídlisku C. po tom, čo mu R. V. oznámil, že má pokazený mobilný telefón zn. Nokia 1600, tento od neho vylákal pod zámienkou, že mu ho dá opraviť a prinesie mu ho späť o dva dni, pričom následne ešte v ten deň predmetný telefón predal neznámej osobe za 2 300 Sk, čím svojím konaním spôsobil poškodenému R. V. škodu vo výške 3 150 Sk,

11/ odsúdený ml. J. D. a obvinený M. O. v čase asi o 23.00 hod. v presne nezistený deň začiatkom mesiaca január 2006, po tom, čo ich poškodený R. V. vpustil do svojho bytu číslo 14, na sídlisku C. a vošli do vnútra, mu obvinený M. O. povedal, že má dlh 1 000 Sk a po tom, čo poškodený V. odporoval, že žiaden dlh a ani peniaze nemá, ho obvinený M. O. sotil na posteľ a kuchynským nožom s vrúbkovanou čepeľou o dĺžke 8 cm s čiernou umelohmotnou rúčkou, ktorý predtým zobral z kuchynskej linky sa mu vyhrážal zabitím tak, že ho ohrozoval nožom a týmto mu pohyboval tesne nad stehnami a prirodzením so slovami, že ho podreže, následne poškodeného V. chytil zozadu za krk a druhou rukou mu priložil zozadu na krk nôž, pričom opakovane žiadal od poškodeného peniaze, pričom počas uvedeného odsúdený ml. J. D. stál pri kuchynskej linke a sledoval konanie obvineného M. O.. Spoločne s obvineným M. O. prehľadali skrine v byte, odkiaľ obvinený M. O. zobral finančnú hotovosť 500 Sk, čím svojím konaním spôsobil poškodenému R. V. škodu vo výške 500 Sk.

Za to bol obvinenému M. O. uložený podľa § 188 ods. 2 za použitia §§ 42 ods. 2, 38 ods. 2, 36 písm. d/, písm. n/ a § 37 písm. g/, písm. h/, písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 7 (sedem) mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. O. odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 11. januára 2007, sp. zn. 2 To 124/06, bolo odvolanie obvineného M. O. proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici z 11. augusta 2006, sp. zn. 2 T 53/06, podľa § 319 Tr. por. účinného od 1. januára 2006, zamietnuté.

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ bod 3. Tr. por. účinného od 1. januára 2006 rozsudok je právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné aj vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale podané odvolanie bolo zamietnuté.

Rozsudok okresného súdu sa v dôsledku uvedeného stal právoplatným zamietnutím odvolania obvineného M. O. uznesením krajského súdu.

Okresný súd v Považskej Bystrici predložil 15. februára 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie, podané prostredníctvom obhajkyne obvineného M. O. - JUDr. Ľ. G., proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne (v dovolaní je zrejme omylom uvedené, že sa podáva proti rozsudku). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 18. januára 2008 bez uvedenia dovolacieho dôvodu. Dovolateľ s poukazom na uložený trest vyslovil názor, že napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici boli v rozpore so zákonom, pretože pri ukladaní trestu nebola zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. b/ Tr. zák. spočívajúca v tom, že obvinený spáchal čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností, majúc vek blízky veku mladistvého. Lúpež, ktorej sa dopustil si vysvetľoval ako krádež. Uložený trest považuje za uložený v rozpore s účelom trestu a je neprimeraný aj popri treste, ktorý bol uložený odsúdenému ml. J. D..

Na základe doplnenia dovolania po výzve predsedu dovolacieho senátu, obvinený prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ľ. G. spresnil, že z uvedených dôvodov sa domáha nápravy prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku

a považuje za naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Po zrušení uznesenia odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne navrhol, aby mu dovolací súd zmiernil uložený trest.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) prerokoval dovolanie podané obhajkyňou obvineného M. O. - JUDr. Ľ. G. a zistil, že nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého a druhého stupňa. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Podľa § 371 ods. 6 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov, nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcom sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), hodnotený len z toho

hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať, ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov). Pokiaľ tomu tak nie je, a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

V posudzovanej veci je z dôvodov dovolania zrejmé, že obvinený M. O. namieta výšku uloženého trestu a použité ustanovenia pri jeho ukladaní vôbec nenamieta nesprávne právne posúdenie skutkového stavu veci.

Súdy oboch stupňov vecne správne a argumentačne výstižne poukázali aj na dôvody, ktoré viedli k posúdeniu zisteného konania obvineného M. O.. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), obvinený M. O. vidí v nesprávnom použití ustanovení trestného zákona účinného od 1. januára 2006, pri ukladaní jeho trestu. Nespochybňuje preto skutkový stav, len to, že trest, ktorý mu bol uložený je neprimeraný, uložený v rozpore s účelom, na ktorý mal byť uložený a v kontraste s trestom spolupáchateľa odsúdeného mladistvého J. D..

Z uvedeného v konečnom dôsledku vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, ani na inom

nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok tak, ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky uvedeného trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 a ďalších trestných činov vymenovaných v odsudzujúcom rozsudku a uznesení odvolacieho súdu. Preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006, ako dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Pri preskúvaní veci nezistil porušenie žiadneho ustanovenia okresným či krajským súdom, ktoré by sa viazalo na ukladanie trestu odňatia slobody.

Najprísnejším zo zbiehajúcich sa trestných činov, za ktoré okresný súd ukladal obvinenému M. O. trest odňatia slobody, bol zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 s trestnou sadzbou odňatia slobody vo výmere od 7 (sedem) do 12 (dvanásť) rokov. Táto trestná sadzba bola v konkrétnom prípade obvineného M. O. upravená podľa § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 tak, že horná hranica bola zvýšená o jednu tretinu – na 16 (šestnásť) rokov a v rámci hornej polovice takto upravenej sadzby, čiže od 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov do 16 (šestnásť) rokov, súd mohol vymerať trest odňatia slobody. Nepoužil pritom ďalšie sprísňujúce kritérium uvedené v § 38 ods. 4 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 (prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi). Takého postupu - nepoužitia tohto ustanovenia - sa v podstate v dovolaní domáhal obvinený M. O.. So zreteľom na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 okresný súd nepristúpil k možnému ďalšiemu zvýšeniu (tentoraz) dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu na 9 (deväť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Táto zvýšená dolná hranica by logicky zvyšovala i stred zvýšenej trestnej sadzby v rozpätí od 9 (deväť) rokov a 4 (štyri) mesiace do 16 (šestnásť) rokov na 152 (jednostopäťdesiatdva) mesiacov – na 12 (dvanásť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Táto výmera by bola najnižšou pre uloženie trestu obvinenému M. O.. Okresný súd však dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody nezvýšil na 9 (deväť) rokov a 4 (štyri) mesiace a ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 nepoužil so zreteľom na ustanovenie § 38 ods. 7

Tr. zák. účinného od 1. januára 2006, podľa ktorého ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Práve to mali okresný i krajský súd na zreteli, keď podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. nepostupovali a obvinenému uložili trest len v sadzbe zvýšenej podľa §§ 41 ods. 2 a 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006. Nie je preto na mieste skúmať, či obvinený M. O. spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností, či zvedol na spáchanie trestného činu mladistvého alebo nie. Je to irelevantné – právne bezvýznamné a zároveň i vzhľadom na viazanosť dovolacieho súdu skutkovými zisteniami aj neprípustné, pretože súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 7 (sedem) mesiacov bol obvinenému M. O. vymeraný v súlade s ustanoveniami §§ 41 ods. 2 a 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 v rozpätí od 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov do 16 (šestnásť) rokov len preto, že jedným zo zbiehajúcich sa trestných činov bol aj zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 a nebol mu zvýšený aj pre prevahu priťažujúcich nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, keďže dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) v posudzovanej veci nie je daný, najvyšší súd dovolanie obvineného M. O. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. apríla 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: